

Dolenjske Novice.

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je za celo l gld., za pol leta 50 kr. — Naročnino sprejema J. Krajec v Novem Mestu, dopise pa uredništvo.

Kdor želi kako oznanilo v „Dolenjske Novice“ natisniti dati, plača za dvostopno petit-vrsto 8 kr. za enkrat, dvakrat 12 kr., trikrat 15 kr.

Gospodarske stṽari.

Katere vrste grozdja naj cepimo?

Čas za zeleno cepljenje ali požlahtnenje ameriških trt je tukaj. Vprašanje nastane pri tem, katere domače vrste naj pa cepimo na ameriške trte? — No v obče gre na to odgovoriti, da tiste, katere rodé mnogo grozdja in katerih grozdje daje prav dobro namizno vino. Za boteljska vina nam Dolenjcem pač ni treba brige imeti. Te pridelujejo naj, ako jim to kaže, le po družih vinogradnih deželah, kjer imajo za to potrebno boljše podnebje, kakor ga mi imamo. Tiste vrste, katere sicer prav obilno rodé, pa le slabo nizko vino dajejo, pa kar opustimo. Med take spadajo: lipna, škilina (glera) rudeča ali rujava črnina, javor, kozji ziz, črna volovina, p̃eles (gnjet) itd.

Da smo imeli do zdaj v toliko krajih Dolenjske le kaj nizka vina, katera so s zaničljivo „čviček“ nazivale, kaj je bilo temu v prvi vrsti vzrok? Kaj družega, kakor slabe vrste trt v naših vinogradih.

Povsod tam, kjer so se pridelovala do zdaj

PODLISTEK.

Mladi Lipnjek.

(Slika iz življenja. — Sp. Jos. Podkórenčan.)

I.

Zimske nedelje zvečer je bilo. V celem zalesji v nijedni hiši niso imeli več luči. Mraz je legal k zemlji, da je ivje glasno škripalo pod nogami.

Le v gorenjem koncu vasi je še iz samotne hiše — pri Lipnjeku so rékali — seval medel svit skozi oledenela okna. Mlada žena je sedela v hiši ob hrastovi mizi; skoro nepremično je zrla v mašno knjižico. A na zategnjenih obrazovih potezah se ji je bralo jasno, da ji globoka žal pólje v duši. Zlatolaso dekletce — njena hčerka — je zadremala ob nji. Pri peči je pa postaren mož čedil in ravnal pražno obleko. Pozno je že bilo. Težko je zdrsnila stenska ura ter odbila najjst. „Oče!“ spregovori mlada žena, „kaj menite,

le zaradi slabih vrst grozdja nizka in malo vredna vina, pridelujemo lahko v bodočnosti prav dobra namizna vina, katera bodemo lahko po veliko višji ceni prodajali. In jako nespametni bi gotovo bili, ako bi tega ne storili, ko smo vendar prisiljeni, — to po trtni uši in peronosperi — naše uničene vinograde na novo z amerišskimi trtami zasađiti, te pa s cepiči domačih vrst pocepiti. Da, še tem nespametnejši bi bili, ako bi tega ne storili z ozirom na to, da bodemo morali naše vinograde v prihodnosti ravno zaradi ameriških trt, veliko boljše in toraj dražje obdelovati. Ameriška trta hoče biti veliko boljše postrežena, kakor domača. Sađiti jo moramo v globoko prekopani, kakor se pravi rigolani svet. Cepiti jo moramo tudi. Zagrobati smemo cepljeno ameriško trto, toda le jedenkrat, in ko poznejši v rodovitnosti opeša, moramo jo dobro zagnojiti; zagnojiti pa s hlevskim gnojem, ali dobrim kompostom, pravim umetnim gnojilom, ne pa s plastjem, suhimi plevami, koruznico itd.; za tako gnojenje se ameriška trta pač ne zmeni. Z veliko večjimi stroški, pa le malo vredno vino pridelovati torej odločno ne kaže. Zato posezi vsak, kedor bode ameriške trte cepil,

ko bi skočila malo doli po vasi; morda je kje zaostal; bojim se, da ne bi kam legel in zmrznil. Jednajst je ura in še ga ni!“

Glasno vzdihne žena in solza ji zarosi oko.

„Ne hodi, Mina,“ dé mehko stavec, „prehladila se boš. — Križ božji, kam bo pa prišel, če bo dohajal takó pozno k dómu! Jednajsta ura, — vsa vas že spi!“

„In ob treh je šel! Bog ti nam ga spreobrni, če ne, zabil bo vse, hišo in polje. In to popivanje se ponavlja dan na dan! O kaj sem jaz mislila, ko . . .“

Solzé se ji uderó.

„Mina, molímo; Bog se nas bo usmilil. — Nikdar bi si ne bil mislil, da me še tako grenke dni čakajo na stara leta. — Mina, moliva zanj!“

Ječé poklekne stavec ob stolu ter jame moliti sv. rožni venec. Takó skrivnostno je zvenel tresočí glas dveh nesrečnih bitij po preprostem domu.

In zopet je zdrsavala ura, svetilka je jela

po cepičih prav dobrih domačih vrst, in take so gotovo: kraljevina, belina, tičina, muškatelka, žametasta črnina, tičenska črnina (vrhpoljec) in podbelec. Kaj pa je z zeleniko, bode vprašal marsikdo, No pisatelj teh vrstic slišal je vedno — to se vé da vže pred dvajsetimi do petindvajsetimi leti — da daje zelenika najboljše dolensko vino. Ko je pa sam na Dolensko prišel, se je prepričal, da daje zelenika ravno nasprotno najslabše to je najbolj kislo vino. Da prepričal se je, da so večji posestniki dali zelenikino grozdje navadno z najnižjim grozdem s tako zvano rudečo ali rujavo črnino skupaj brati. To so storili zato, da so zadobili na takov način za domačijo nizkega vina, oziroma zato, da si z zeleniko niso pokvarili vina drugih vrst. Pisatelj teh vrstic se je pošalil vsled tega prav rad z zeleniko. Ali kako vse drugačnega mnenja je on o zeleniki danes! Od kar trto dobro škropimo, daje zelenika vse drugačno vino, kakor pa poprej. Po posebni finosti okusa in vonjave, odlikujejo se pa lanska zelenika deželne kmetiške šole na Grmu. Vsak, kdor jo pokuša, vsklikne; ni mogoče, da bi zelenika tako sladka, tako fina bila, tukaj ste sladkorja ali pa saharina primešali! In vendar je vino popolnoma tako, kakor ga je Bog dal, le da je grozdje devet dni dalje na trti viselo, kakor pa ostale vrste, da se je grozdje onobljalo in kipenje na tropinah potem le 48 ur vzdržalo, na to pa se mošt precej v sod djal.

Po kemični preiskavi doktorja L. Weigerta v Klosterneuburgu je to vino najbolj prave sestave, kajti ono ima — preiskano vže po Veliki noči — 8½ odstotkov alkohola, 4½ odstotkov ekstrakta, med tem še 2½ sladkorja in 9 tisočink kisline. Diši pa prijetno kakor vijolica. V zeleniki imamo toraj Dolenci sorto, katera prav obilno rodi, bolj

pojemati, domoljen je bil sv. rožni venec, a njega še ni bilo.

Na polnoč je šlo, ko zaropčejo zunaj okorne stopinje. Potem pa udari težka roka na vežine duri, da se glasno stresejo. Nemo plane kvišku mlada žena ter hiti v vežo odpirat. Čez par hipov stopi negotovih korakov v hišo krepak možak — mladi Lipnjek. Nevoljen se ozre na starca slonečega ob peči, potem pa sede za mizo. Hlastno odrine mašno knjižico ter nasloni vročo glavo na premrli roki. — Lipnica postavi predenj večerjo, po em pa sede k peči. Nepopisna bol ji obvlada srcé.

Bo kaj večerje? — zagodrnja čez čas Lipnjek ter dvigne glavo.

„Pred seboj jo imaš!“ dé mirno Lipnica. „Malo mrzla bo že, a do takó pozne ure ti je ne morem greti.“

„Ne moreš greti? Čemu si pa pri hiši, stvar ti zanikrna? Čakaj, jaz ti —“

Rekši vzame Lipnjek v roko žlico in zajame.

obilno kakor vsaka druga, katera pa tudi daje kaj fino, odločno, tako zvano vino s cvetlico (Bouquetwein). Poslednje seveda le pri obilnem škropljenji trt, pozni trgatvi, pravilni napravi vina, in kar je seveda poglavito, v kvalitativno dobri letni, ker zelenika pozno zori. No, poznemu zorenju pridemo pa lahko na dva načina zelo na pomoč: prvič ravno s požlastnenjem na ameriške trte, drugič pa s tem, da trto nižje ko mogoče pri tleh držimo, ne pa da z njo visoko v zrak silimo.

Požlahtnenje naših domačih sort na ameriške trte ima po skušnjah v Bizelju, na Ogerskem itd. pač ta dobri nasledek, da grozdje skoraj 14 dni prej dozori, kakor pa na domačih trtah, katere nimajo ameriških korenin, ampak svoje lastne. Da pa nizka izgoja trte na zorenje grozdja kaj močno upliva, to je že stara, zdavno dognana reč. Ako bi na primer vinogradniki Nižjeavstrije imeli tako visoke trte kakor jih imamo Dolenci, pridelovali bi gotovo še veliko slabša vina kakor jih mi; v istini pridelujejo pa oni najfinejša, po celem svetu sloveča vina, kakor: Vöslauer, Nussdorfer Retzer itd. to pa na čisto nizkih trtah, tako da grozdje tikoma zemlje visi.

Čast toraj naši zeleniki, cepimo jo na ameriške trte, to pa le v najboljših legah in držimo jo prav nizko pri tleh. Pri nabiranju cepičev paziti je pa pač dobro na to, da se ne jemljó tako zvanih „srobotink“.

Kaj je novega po avstrijskem cesarstvu?

Deželni zbori so dovršili svoje delovanje. Pečali so se večinoma z gospodarskimi rečmi, radi tega tudi ni bilo posebno ostrih bojev. Le

A jezen zadiga žlico za duri, skledo pa trešči ob tla.

Glasno zaihti nesrečna žena. Njen jok Lipnjeka še bolj razjari.

„Jaz ti pokažem, čemu te imam pri hiši, kost ti plesniva! Sém stopi, da ti izbijem iz glave tisto nagajivost! Sém, pravim —!“

Žena še glasneje zajoče; bala se je — pijanca.

„Sém, pravim še enkrat; če ne, zadégam ti poleno v butico. Večerjo kuhat, — čuješ?“

Težko se dvigne Lipnjek raz klop, popade pri vratih bičevnik ter stopi k peči.

„Vidiš ga, na tebi ga razbijem, če jekneš še enkrat. Večerjo kuhat, pravim zadnjič!“ zavpije Lipnjek ter udari po ženi.

„Oj!“ vikne zategnjeno nesrečnica. Zasklel jo je udarec. Ihté poklekne pred brezsrčnega moža, dvigne roki in z ihtečim glasom zaprosi: „France, ne topi me, lepo te prosim, ne tebi me, France —!“

češki deželni zbor je imel sklepati o tem, ali naj se izvršuje razdelitev dežele v nemške in češke okraje, kakor je želela vlada. To pa je dalo povod za grozno oistre govore in celo izgrede v prvem zastopu cele dežele. Staro in Mladočehi so bili sploh zoper nadaljevanje te razdelitve. Ker bi tu in tam gotovo bila škodljiva Slovanom; obžalovati je le, da so se Mladočehi preveč dali voditi — vročej krvi: prišlo je v zbornici do prizorov, ki se nikakor ne strinjajo s častjo deželnega zastopa češkega. Pred svetom to Mladočehom gotovo ni v čast. — Tudi cesar so očitno pokazali svojo nevoljo nad Mladočehi. Ko so namreč v delegacijah obgovarjali odposlance posameznih dežel — so Mladočehi kar prezirali. Ravno tako niso volili v delegaciji nobenega Mladočeha v kakov odsek.

Na Dunaju se reči bolj in bolj obračajo na krščansko stran, vendar nekaterim gospodom to še nikakor ne more v glavo. V okrajnem Dunajskem šolskem svetu so pač dovolili, da se sme v ljudske šoli pred in po uku moliti „Očenaš in Češčena si Marija“, kar prej ni bilo dovoljeno; niso pa hoteli privoliti, da bi se otroci vdeležili procesije Presv. Rešnjega Telesa, kar je zahtevalo dunajsko škofijstvo. Gospodje, še malo počakajte, in dovoliti bodete radi ali neradi še marsikaj drugega!

Delegaciji, to je, odposlanci našega in ogerškega državnega zbora, ki imajo obravnavati skupne reči obeh državnih polovic, zborujeta letos na Dunaju. Cesar sami so delegate sprejeli. Kaže pa proračun, da bode nekaj nad 100 milijonov skupne potrebščine — nekaj nad 4 milijone več kakor za sedanje leto. Redna potrebščina za vojsko se bode povečala za 5 milijonov 276 tisoč, iz-

Njen jok prebudi spečo hčerko. Videč na tleh ihteti mater i deklica glasno zajoče.

Srditi mož povesi bičevnik. Sramoval se je otroka. A vže je stopil predenj sivi njegov oče, stari Lipnjek ter mu iztrgal bičevnik iz rok. „France,“ dejal mu je s slabotnim glasom, „da mi po žilah teče še nekdanja kri, naštel bi ti jih danes prav kakor petletnemu porednežu, da bi se mi križil ob nogah. In zaslužil bi jih, muha ti pijana! Povem ti, dokler bo ta-le migal, žene svoje ne boš pretepal. Prvič si jo danes in — zadajič. Da nimaš nje pri hiši, zdavnej bi bil pel vže pred vežo — boben. In če boš gospodaril naprej tako, kot si pričel zadnji čas, ne bode dolgo, pa boš pognal po grlu vse, kar sem jaz priboril v desetletjih z krvavimi žulji. Izgini mi izpred oči, veša ponočnjaška; tak pijanec ni poštenega Lipnjeka sin. Izpred oči, sramujem se te!“ „Oče!“ zavpije mladi in dvigne roko nad starcem. A mahoma jo zopet povesi. Iz mlada se je bal svojega očeta. Divji srd mu zaiskri v očeh.

redna pa bode za eden milijon 274 tisoč manja mimo zadnje, skupna potrebščina za vojsko torej eden milijon in dva tisoč večja kakor poprejšnja. — Daykoplačevalci tega pač ne bodo veseli; toda druge države se oborožujejo — naša se mora tudi, ker vendar ne smemo pripustiti, da bi naša Avstrija zastala ter se ne prištevala najmočnejšim državam. Veselo pa je, da pri carinah kaže gospodarski račun za l. 1892 za 7 milijonov 127 tisoč gld. več prihodkov kakor se je pričakovalo.

Ogrski in naš **finančni minister** se pogovarjata na Dunaju, kedaj se začne računati po kronah in ne več po goldinarjih. Bodi si prej ali slej, da bi le imeli dosti kron, s katerimi bomo računali. Bojimo se pa, da nas bodo bogataši topli odsedaj s kronami, kakor so nas dosedaj drli z goldinarji: govorilo se je, da se bode po novem denarju odpravila ažija pri zlatu, ali čuje se, da se vkljub temu zahteva vže sedaj dva odstotka!

Nakani **ogrske vlade** z zakoni za civilni zakon in z drugimi, ki so napisani zoper cerkev, se je precej po robu postavila gosposka zbornica. Radi tega se sedaj tamo močno deluje zoper njo — zlasti pridni so v tem kalvinci.

Kaj je novega po širokem svetu?

Na **Nemškem** jako delajo za nove volitve v državni zbor. Vlada se trudi da bi dobila mōž, ki bi jej privolili, da poviša stroške za vojsko, Dvomljivo je še, bode-li zmagala ali ne.

Bolgari so v državnem zboru soglasno sprejeli postavo, da sme biti njih prihodnji vladar tudi druge vere, kakoršna je večina bolgarskega

Jezno pograbi klobuk, zaloputne duri in ni ga bilo več nazaj ono noč. Zaman ga je iskala žena okrog hiše, po hlevu in skednji.

Čez nekaj trenotij je tudi v hiši zavladala sveta tišina. Le zdaj in zdaj se je začul globok vzdih in kakor zadušen jok sem od peči. Vboga žena!

II.

Drugo jutro sta prišla na vse zgodaj dva znana možaka iz bližnje vasi k Lipnjeku ter odgnala iz hleva najlepšo telico. Zaman je branila Lipnica, prosila, vīla roki; zaman je stari Lipnjek klical v pomoč sosede. Vse ni moglo omečiti trda možaka. „Bo že povedal, kako je s telico, kadar pride sam domov“ dejala sta možaka ter odgnala telico po klancu.

Glasi jok se je čul poslej cel dopoldan iz Lipnikove hiše. Pravili so, da je celo stari jokal kot otrok.

Čez dan se je razširila vže po vsem Zalesji vest, da sta Škrjanec in Govedar iz Vrbovja od-

naroda, — torej da sme spoznavati tudi katoliško vero, katero spoznava sedajnji knez.

Mati mladega srbskega kralja je zopet stopila na Srbsko, od koder jo je bila pognala prejšnja srbska vlada.

Rusija v Aziji jako napreduje, zida železnice, razširja omiko. Sosedinja bode kmalo tamo Angležem in tudi Kitajcem, kjer še ni tem zadnjim; kar jim ni nič kaj po volji.

Piše se nam:

Iz Novega Mesta 18. maja. — Večkrat vže smo govorili, kako blagodejno delujejo usmiljeni bratje na Koroškem in drugod ter tudi izrekli željo, naj se kmalu naselijo tudi na Kranjskem. Ta želja se bo — tako upamo — v kratkem spolnila, ker red usmiljenih bratov je vže v Kandiji pri Novem Mestu pogojno kupil grad Neuhof in je tudi vže davno vložil prošnjo, da se sme naseliti. Zoper naselitev na tem kraju so imeli nekateri meščani pomisleke, češ da bi se po odpadkih bolnikov onesnažila Krka, katera daje Novomeščanom pitno vodo. Včeraj je po naročilu c. kr. deželne vlade posebna komisija ogledala grad Neuhof. Navzoči so bili: gospod novomeški c. kr. okrajni glavar, gospod dr. Zupanc iz Ljubljane, g. inženir Tomaž Valka, novomeški župan g. Perko, deželni in državni poslanec g. Šuklje in trije zastopniki občine šmihelstopiške. Red usmiljenih bratov je bil zastopan po gospodu arhitektu Treotu. Gospod zdravnik dr. Zupanc se je izrekel, da je lega hiše za bolnišnico prav vgodna, tla, na katerih stoji, izvrstna, hiša sama pa za bolnišnico pripravna. Tako se je o hiši izjavil tudi g. inženir Valka. Izvedenci so na dalje dokazali, da se Novomeščanom nikakor ni bati, da bi jim bolnišnica vodo okužila in vsled tega se je udal tudi župan Perko v imenu mestnega odbora, kateri je vže poprej izrekel, da je pripravljen podpirati brate, naj se naselijo, kjerkoli v bližini mesta, vendar želé naj bi bili v mestnem pomerju. Saj je isti mestni zastop vže

peljala Lipnjekovim najlepšo telico. A ljudem tudi ni ostalo prikrito, zakaj sta možaka to storila. Občinski berač Mohor je raznesel po Zalesji in bližnjih vaseh novico, da bi bil mladi Lipnjek ponoči kmalo zaigral v Vrbovji vse svoje posestvo. O polnoči je nekda prišel v ondotno krčmo, jel igrati in v par urah zaigral ves denar in povrh še najlepšo telico. Dalje mu niso pustili igrati.

To žalostno novico je zvedela tudi Lipnica. Ves dan se ni mogla potolažiti. Skrb, sramota in žalost — vse to ji je z neznosno silo težilo dušo.

Njega ves božji dan ni bilo k hiši. Še-le na večer je prišel domov spit kot prejšnjo noč. Ni je spregovoril besedice; tiho kot tat se je splazil v čumnato, legel na posteljo in zaspal.

I drugo jutro ni spregovoril z domačimi besedice. Žena si ga ni upala nagovoriti boječa se, da ne bi ga zopet ujezila, stari je nevoljen ssekaval pred hlevom smrečje, mladi je pa molčé cepil pred vežo bukova polena. Pravijo, da je v tacih slučajih molk mučnejši, kot najpikrejšo zba-

pred dvema leti vabil usmiljene brate, naj se tu naselijo, in tudi letos dva mestna zastopnika v Gradec odposlal, da sta ustmeno pojasnila, da se jih mesto ne brani, temveč pravi, se v mestnem pomerju naseliti. O kacem protestu mestnega zastopa govoriti, bi bila neresnica. Ker so se pomisleki zoper ustanovitev bolnišnice odstranili in vse druge zapreke odpravile, bo c. kr. deželna vlada gotovo dala dovoljenje za naselitev, in grad, ki je že skoro popolnoma izpraznjen, se bo po vže tudi izdelanih načrtih popravil in razširil. — Grad Neuhof, kjer se bodo usmiljeni bratje naselili, je v Kandiji med Krko in med deželno cesto, katera pelje v Žužemberk. Na drugi strani ceste pa in med potokom Težkavoda je grad, čigar lastnica je gospa Roza Rozina. Ko je šla komisija mimo tega grada ogledat si studenec, ki izvira pod gradom, se je gospod zdravnik dr. Zupanc izrazil: „Tukaj naj bi bila pa bolnišnica za ženske“. Izvrstna misel. Zadnji stavek mojega kratkega dopisa naj bo ta: Bog daj, da bi se v tem gradu naselile usmiljene sestre, odprle bolnišnico za ženske in bi se tako njih blagonosnega delovanja udeležila tudi dozdej tako zapuščena Dolenjska, prav posebno še kar se tice trepih bolnikov!

Iz Mirne Peči, dne 24. maja. — Redka slovesnost smo obhajali tukaj binkoštni pondeljek. Matija Kolenc rojen 4. februarja 1811 pa Uršula Rozman iz Dol. Globodola, rojena 13. septembra 1812. l., poročena 1. marca 1829. roditelja osem hčerá, od katerih so štiri umrle, štiri pa še žive — sta se veselila ta dan svoje slovesne demantne poroke v farnej cerkvi mirnopeškej vpričo svojih še živih hčerá in zetov. Nad 64 let v zakonu — to je pač slučaj, ki se redko pripeti. Opomnimo še kot posebnost, da sta bila pri prvi poroki l. 1829. isti dan prvega marca poročena oče ženinov pa mati nevestina.

Iz Dobrove, dné 23. maja. — Danes zjutraj od 9. ure naprej predaval je strokovnjak g. dr. Kornauth iz Dunaja v mestni dvorani — na rotovžu — v Ljubljani prav zanimivo o pokončevanju miši z Löffler-jevimi, tifoznim Čacilom: Poduk bil je teoretičen in praktičen.

danje. Mučen se je zdel tudi mlademu Lipnjeku. Enekrati je pač poskusil ogovoriti očeta ter ga spraviti v boljšo voljo, a stari je odgovoril mrzlo in kratko ter znova umolknil. Ujezilo ga je, kadar mu je pogled ušel proti hlevnim vratom. — Slednjič se je zazdelo tudi mlademu to molčanje predolgočasno: položil je sekiro za vrata, vzela klobuk ter krenil po klancu v vas. In zopet ga ni bilo do večera k domu.

Z grdo se pri človeku, v katerem so pognale strasti že pregloboke kali, težko kaj opravi. Tudi na mladem Lipnjeku se je to obistinilo. Ni ga privélo na pravo pot očetovo trdo opominjevanje, ni ga ganilo ženino objokano lice, ni ga omehčal globoki molk, ko je stopil pod lastno streho; ostal je — stari. Zgodaj na večer je odhajal z doma, proti polnoči se je vračal — Udana v božjo voljo je prenašala Lipnica svoje gorjé. Jokati ni mogla več, a tem vstrajneje in zaupneje je molila za izgubljenega moža. In ni molila — zaman!

Pri teoriji je g. strokovnjak ob kratkem, a natančno opisal zgodovino tega „bacila“; omenjal je pri tem več dejanskih večjih poskusov, ki so se do sedaj vrlo obnesli. Ta „bacil“ znašel je profesor Löffler na univerzi (higienični oddelek) v Greifswaldu ob vzhodnjem morju na Nemškem. Poskusi so se vršili lansko leto na Grškem po vladnem zaukazu; v Ipsu ob Donavi in še v več drugih krajih z najboljšim uspehom.

Miši se pokončujejo na dva načina; z otrovanimi kruhovimi koščeki, ali pa, da se jim „bacil“ pod kožo vcepi in tako miši zopet izpuste. Prvi način je prav lahek in priprost; izvede ga lahko vsakdo, — drugi je pa bolj zapleten. Navod, osobito prvega načina, priobči se takoj, ko dojde iz Dunaja v slovenskem jeziku za Slovence avtografran.

Kako se miši na oba načina pokončujejo, pokazal je danes vdeležencem g. strokovnjak dejansko na živih miših, ki so bile v ta namen pri rokah.

Vseh vdeležencev bilo je iz vseh treh delov dežele se zbralo nad 30; največ je bilo med njimi učiteljev, nekoliko posestnikov in pa vrli g. Ant. Lesjak, kapelan in katehet dobrovski.

Več p. n. gg. duhovnikov se je bilo iz dežele oglasilo za ta poduk, a bili so po svojih stanovskih opravilih zadržani, da se ga niso mogli dejansko vdeležiti. Vsi ti, kakor tudi drugi, ki so se bili tukaj pravočasno oglasili, pa prejmemo v kratkem iz Dunaja na bližnji pošti „bacile“ s podukom vred, kako jih rabiti, popolno brez vsakih stroškov.

Ob začetku tega poduka je predstavil g. tajnik Pirc interesantom g. dr. Kornauth-a, a ob sklepu se je pa temu vrlemu strokovnjaku v imenu vseh prav srčno zahvalil g. pristav Rohrman z Grma.

Ves poduk bil je v resnici zanimiv, važen in tudi prepotreben, kajti mišji zarod se vedno bolj množi in provzročuje čimdalje, tim večjo škodo. Da je bil ves ta poduk strokoven in na svojem mestu, potrjuje gotovo najbolje to, da bi bilo vsakemu izmed vdeležencev zelo žal, ko bi bil izostal. To je bila splošna in soglasna sodba vseh, ki smo se ga vdeležili. Gotovo nam bode pa ta dan in pa vrli strokovnjak g. dr. Kornauth vedno ostal v najboljšem spominu, osobito pa še, če se stvar v prid kmetijstva in šolskega vrtnarstva plodonosno obnese, kar Bog daj!

Po dokončanem poduku so g. dr. Kornauth in večina vdeležencev ogledali deželni muzej. G. dr. Kornauth je zagotovil, da odnese s seboj iz Kranjske najboljšo utise; te utise nabral si je v „postojnski jami“ binškošni pondeljek, ob velikem zanimanju vdeležencev na njegovem izvrstnem predavanju in pa v deželnem muzeju. Veseli ga, da smo ravno Kranjci prvi, ki smo se začeli resno baviti za pokončevanje miši z „bacili“, kajti iz vse ostale državne polovice se je do sedaj pri njem v tak namen oglasilo celih osem posameznikov.

Bog daj najboljšega vspeha pri tem prekoristnem započetju.

Dostavek vredništva. Kolikor je nam znano, ima za to reč največo zaslugo ravno gospod dopisnik, vrli nadučitelj Rant na Dobrovi. Bodi mu tukaj javna zahvala!

iz Clevelanda, Ohijo, dné 30. aprila 1893. —
Rojakil kateri se mislite iz svoje ljube domovine v Ameriko preseliti, sprejmite te moje vrstice v pouk. Ker je vožnja skozi Bremen dobra, vam to priporočam. Ko pridete do nemške meje, vzemite vožne listke naravnost do Bremena, to je karte po železnici. Peljite se tako lahko z vsakim vlakom v tretjem razredu in zamudite manj časa. Kateri niste nemškega jezika

zmožni, uprašate s tem, da vožni listek pokažete, pa vas bodo služabniki na železnicah prav peljali. Med potjo se ne dajte od agentov prevariti. Pred kratkim je tak agent tri potovalce prekanil za 60 gold., katere so mu kot aro naprej plačali in potem je zginil. Ko pridete v Bremen, vprašajte samo za „Misslerja“ in samo k njemu idite, ker on ima zastopstvo „Severno-nemškega Loyda“, s temi parobrodi se prav hitro in dobro vozi. Da je vožnja res dobra, vam bo vsak potrdil. Kateri se hočete skrbti ogniti, kupite si vožnje liste v Bremenu za celo pot, kamor ste namenjeni v Ameriko. Taki listki se dobe tudi pri Misslerju. — (Glejte tudi v našem listu, kaj zahteva sedaj Amerika od izseljencev.)

Ko se pripeljete v Novjork, pojdite na manjši parobrod, kateri vas popelje v takozvani „Kesselgarten“ k popisu. Tukaj se bode ob enem prepričali, da se mora več denarja s seboj vzeti, kakor se ga potrebuje samo za vožnjo. Vsacega posebej vprašajo, koliko denarja da ima. Ako ga ima svojemu stanu primerno premalo, se lahko pripeti, da ga pošljejo nazaj v domovino, kar se je te dni mnogim Lahom pripetilo. Ako komu denarja kaj ostane, lahko ga pošlje od tukaj domov. Bil sem tudi pričujoč, ko je 31. marca pri popisu neki deček 16 let star, iz Pruske povedal, da nima nič denarja, pa da ostane pri stricu v Novem-jorku, se mu je reklo, skorej bi te nazaj poslal, ako na Pruskem lahko brez denarja živite, pa ostanite doma! — Kadar ste popisani, daste si svoje vožnje liste potrditi, kateri istih nimate, pa skrbite, da jih kupite (tikete zvane). Po vsem tem vas bodo ločili za vsako deželo potujoče v poseben prostor, od koder vas na kolodvor odvedejo.

Vožnja na tukajšnjih železnicah je hitra, vozovi jako lepi in sedeži mehki z rudečim žametom prevlečeni.

Kateri pridete v Cleveland Ohio, zapišite si na košček papirja naslov: Nr. 1084 St. Clair Street. in tako pridete v domačo gostilno. (Opomnimo še enkrat, ne pozabite prebrati, kaj je v našem listu tu nižej pisano, da ne bode imeli sitnosti in stroškov zastoj!)

Domače vesti.

(Kateri se selite v Ameriko, pazite!)
Amerikanska vlada je izdala kaj ostre ukaze zoper naseljevanje. Pokazali so se vže sedaj hudi nasledki. Nedavno je moralo z enim parobrodom vrniti se nazaj proti Bremenu 300 izseljencev. Kako otožni nasledki so to za take nazaj pognane, si je lahko misliti. Med drugimi je 20 vprašanj, katere mora vsak izseljenec natančno odgovorjena vže spisana s seboj prinesiti, ko se mu pregleduje ta spis, mora s prisego potrditi, da je zapisana resnica, ali pa, če se tirja tudi ustmeno na vse odgovarjati — in če le eno pové napačno, mora brez usmiljenja nazaj! Vsakdo mora imeti vže vožno karto dalje plačano po ameriški železnici, razven tega pa še 30 ameriških dolarjev gotovine. Strogo se tudi izprašuje vsakdo, je-li bil tu kedaj kaznovan, kedo je njegovo vožnjo plačal, ali ima delo v Ameriki vže zagotovljeno itd. Dolejci, ki mislite v Ameriko, pazite na to poprej, preden greste, da vas morda ne prithaj nazaj — brez solda v žepu!

(Občni zbor kmetijske podružnice v Novem Mestu) ima svoj občni zbor v pondeljek dne 5. junija 1893 ob 3. uri popoldne v mestni hiši s sedečim vsprejemom: 1. poročilo o delovanju podružnice, 2. poročilo blagajnikovo in predložitev računa

4. predlogi za družbeni občni zbor v Ljubljani, 4. razgovor o zavarovanju poboljška gospodarjem, ki oddajo svoje posestvo, 5. volitev zastopnika za občni zbor v Ljubljani in 6. nasveti posameznih udov. Z ozirom na važnost predstojećih vprašanj vabimo vse p. n. ude k obilni udeležbi.

(Predavanje v kmetijski bralnici.) V nedeljo, dne 18. junija t. l. bode v kmetijski bralnici v Novem Mestu poučni govor o pokončevanju poljskih miši z Löfflerjevo mišjo kužnino. Predavanje se prične ob 9. uri dopoldne ter bode združeno z praktičnim razkazovanjem.

(Diplomo častnega občanstva) so izročili za. topniki Šmihel-Stopiške občine gg. župan Penca, svetovalec Jože Zurec in župnik A. Peterlin prevzišenemu knezo-škofu ljubljanskemu 25. maja. Isti dan mu je izročila enako diplomo po svojih zastopnikih tudi občina Sorska na Gorenjskem.

(Imenovan) je poštним kontrolorjem gospod Božidar Vidic, dosedaj oficijal in vodja pošte v Novem Mestu. Čestitam!

† (Umrli.) V Št.-Jerneju je umrl g. Jožef Zagorec, gostilničar in posestnik. Mož je bil znan kot poštenjak. Svoje dni je bil tudi deželni poslanec. — V Trebnjem pa je umrl g. Rozman po domače Urekar. Tudi on je bil blaga duša. Lahka jima bodi zemljica!

(Dolenjsko pevsko društvo in dolenjski „Sokol“) priredita v nedeljo, dne 4. junija 1893 popoldne izlet v Belo Cerkev (k g. Majzelju). Vspored veselice: 1. petje, 2. telovadba, 3. godba in 4. komičen prizor. Pri petju sodelujeta pevska zbora slavnih bralnih društev v Kostanjevici in Mokronogu. Odhod iz Novega Mesta ob 1. uri popoldne.

(Letno poročilo o deželni vinarski, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu pri Novem mestu) je prišlo na svitlo za šolski leti 1890/91 in 1891/92. Spisalo ga je vodstvo. Kaže nam jasno, koliko se trudi dežela pa tudi vrlo vodstvo, da bi povzdignilo naše kmetijstvo; priča pa tudi na manjih straneh, da se ima šola boriti razven drugega tudi s tistimi sovražniki kakor sploh dolenjski kmetovalci: z zimo, točo, čryom, perenospero itd.

(Zemlja) je vže zevala po dežju; nad dva meseca ga ni bilo; zimska setev je bila v več krajih poškodovana po hudem mrazu — radi tega jako redka; pomladanski sadeži pa radi velike suše niso mogli rasti. — Hvala Bogu, nebo je uslišalo naše prošnje: dež je tako polagamo in mirno namočil zemljo, da je veselje. Tudi našim „hribcem“ bode pomagano vsaj deloma; kajti kapnice in kali so dobili nekaj mokrote, tudi nekateri studenci so se poživili. — Seno se nekako popravlja, vendar ga ne bode toliko, kakor bi bilo želeti. Trta, kjer je zdrava, kaže izvrstno, tudi sadno drevje obeta sploh dobro.

(Sklep obrtne šole.) Pretečeno nedeljo 23. maja zaključil se je letošnji tečaj tukajšnje obrtne šole in šole za kupčijske učence. — Imeli smo priliko iz razstavljenih del se prepričati, koliko in kako važnih stvari se je podučevalo, in kako so se mnogi učenci res potrudili, se kaj priučiti. Pri poduku kakor tudi posebno še pri risanju se je vedno ozir jemalo na obrt dotičnega učenca. Dobrote te naredbe starejši obrtniki niso uživali. Kaj koristno bi bilo, da bi se o tem gg. mojstri in trgovci, kateri imajo učence, prepričali; skrbeli bi potem bolje, da bi dečki pridno šolo obiskovali, ali bi jih saj ne zadržavali od poduka. P ed razdelitvijo spričeval je še g. navnatelj na-

govoril navzoče učence z lepimi besedami, ktere bi smeli imenovati „zlate resnice za življenje“ in so učence vidno ganile.

(Okrajna bolniška blagajna) zadnji čas kaj pridno deluje, kar očitno hvalimo; po drugi strani pa se ne moremo zdržati, da bi misel občinstva ne objavili in sicer, da bi od slav. vodstva prijazno bilo, ako bi občinstvo z dotičnim naredbam seznanilo, in ne prej slav. okrajnega glavarstva na pomoč klicalo, predno se kedo brani, svojim dolžnostim zadostiti. — Cele vrste občanov hodi kazni plačevati. — Govori se celo, da bo blagajna plačila še daleč nazaj zahtevala. Upamo, da ne do onega časa nazaj, v katerem še odboru samemu ni bilo jasno, kdo je dolžan pristopiti k blagajni

(Gradenje dolenjskih železnic) dobro napreduje. Proga Ljubljana-Grosuplje-Kočevje otvorila se bode zanesljivo 1. avgusta t. l. Čez Ljubljano in Grubarjev kanal sta lepa železna mostova, katere so za poskušnjo obtežili s tremi lokomotivami. — Pri nas je poslopje postaje do strehe dodelano, v Straži pa vže pokrito; tudi druge stavbe, kakor skladišča in veliki krog za obračanje lokomotiv se vže marljivo delajo. Predor pri sv. Ani bode v par tednih predrt, meril bode 450 metrov in je večinoma v živo skalo sekan; pričeli so ga tudi že obokati; predor v Višnji gori je vže predrt ter ga obokajo; da delo uspešno napreduje, pomaga lepo, suho vreme letošnje spomladi.

(Društvo „Novomeška godba“) je razpuščeno vsled sklepa občnega zbora. Popolna nada pa je, da se zopet kmalu ustanovi na drugej podlagi.

(Prve črešnje) smo dobili v Novo Mesto binčno soboto, seveda Vipavske.

(Veliki požar). Iz Velike Vasi se nam poroča, da so imeli 13. maja ob polu 4. uri popoldne v Spodnjem Prekoru ogenj. Zgorelo je petim gospodarjem vse poslopje z vsem pohištvo vred, ker so bili vsi ljudje na polju. Zažgala je; kakor vse kaže, hudobna roka, ki je že 30. aprila tudi skušala požgati, pa so ljudje prišli ter hitro pogasili. Obakrat je gorelo v nekem svinjskem hlevu, ob istem času namreč ob polu 4. uri popoldne. Škoda je cenjena nad 9 tisoč gold. Revščina je velika, ker so pogorelci bili vže poprej ubogi. Pomaga naj jim Bog in pa dobri ljudje! Zavarovani so bili za nekaj malega. — 11. t. m. ob 3. uri popoldne pa je pogorelo vse gospodarsko poslopje posestniku A. Gorencu na Vrhu župnije Trebelno. Zažgali so, kakor večinoma, tudi tukaj otroci, igraje se z žveplenkami. Pogorelec je bil zavarovan le za majhno svoto. Sreča je še bila, da je ves čas med požarom bilo brez večje sapa — drugače bi bila pri tolikem pomanjkanju vode zgorela gotovo vsa vas.

(Županom) pri Sv. Gregorju poleg Vel. Lašče je izvoljen g. Franc Jaklič: svetovalcem pa Matevž Oblak, Štefan Petrič, Jakob Adamič, Matija Hočevnar, Fr. Levstek in Anton Žužek. Vsi so vrli možje.

(V Krškem) bode v nedeljo 4. junija koncert v hôtelu „Gregorič“. Svirala bode godba iz Podčetrka in novoustanovljena Krška godba.

(V Št. Juriju pod Kumom) so obhajali v farovžu 23. maja trije možje 50letnico svojega rojstva namreč: Gospod župnik Janez Vidergar, gosp. Josip Medved, posestnik, gostilničar in ključar farne cerkve sv. Jurija in imoviti gospod Urban Gradišek, cerkveni ključar podružnice v „Borovaku“. Bog jim daj še 50 let učakati.

(Oddaja del.) Knežev Auerspergov logarski urad v Kočevji oddaja stavbe poslopij v Jeleni vasi (Hirschgraben bei Masern) in sicer so cenjena: enonadstropna hiša s 5535 gld., hiša za delavce 4044 gld., hlev 1532 gld. in poslopje za žago na par 6108 gld. Ponudbe do 8. junija.

(V Ljubljani) bodo praznovali spomin na zgodovinsko bitko pred Siskom s Turki. Letos je namreč 300 let, kar so Slovenci in Hrvati Turke popolnoma pobili pri Sisku in s tem jih zavrnilo, da niso poplavili našo domovino. Slavnost obeča biti sijajna.

(Mestna hranilnica v Kranju) bo pričela svoje delovanje s 1. julijem.

(„Matica Slovenska“) ima v sredo, dne 7. junija ob 5. uri popoldne v mestni dvorani veliki zbor, h kateremu se vljudno vabijo člani. Volitve vdeležuje se lahko tudi pismeno. Voliti boče enajst novih odbornikov.

(Občni zbor banke „Slavije“) bil je 13. t. m. v Pragi. Iz letnega poročila, katero nam je poslalo generalno ravnateljstvo, posnamemo, da je l. 1892. bilo pri „Slaviji“ zavarovanih 238.489 oseb za 486 milijonov 96.812 kron. Rezervni fondi bankini iznašajo preko najmanj milijonov kron in so naloženi večinoma v vrednostnih papirjih in na hipotekah. V Istro posodila je banka „Slavija“ že blizu 30 000 kron. Za škode izplačala je v 24 letih svojega obstanka 42.925.737 kron. — Žal, da moramo čuti od več strani, da bankini uradniki preveč trgajo pogorelcem, ako jih zadene nesreča.

(L. Schwentnerjeva knjigarna v Brežicah) je izdala „Podoknica iz Teharskih plemičev“. Transskripcija za klavir, zložil K. Hofmeister. Skladba je fina in elegantna, ter bode dobremu igralcu jako hvaležna točka. Cena jej je 50 kr.

(Smešnica:) Ob požaru njega dni: „Gori! gospod župan, pohlevno naznanjam, da v gradu v drugem nadstropju gori, naša brizgalnica pa samo do prvega nadstropja žene.“ — „Tedaj počakajte, da do prvega prigori, potem gasite!“

Prihajajoče in odhajajoče pošte v Novem Mestu.

Vožnja pošta odhaja:	Vožnja pošta prihaja:
V Litijo ob 5.30 pop.	Iz Litije ob 11.5 dop.
V Ljubljano ob 5. zjut.	„ Ljubljane ob 3.5 pop.
V Krško I.*) ob 3.50 zj.	„ Krškega ob 8. zvečer.
„ II. „ 3 pop.	„ „ 11.40 dop.
V Toplice ob 12.30 pop.	„ Toplic ob 6.30 pop.
V Metliko ob 12.40 pop.	„ Metlike ob 4.5 pop.
Peš pot odhaja:	Peš pot dohaja:
V Brusnice ob 3.30 pop.	Iz Brusnic ob 2. pop.
„ Št. Peter ob 12.45 pop.	„ Št. Petra ob 11.30 dop.

*) Zaprti normalni voz direktno od tu do Krškega in sicer ne več čez Št. Peter temveč po državnej cesti.

Knjigovezna dela

vsakoršne vrste prevzema in izdeluje po primerno nizkih cenah

Janex Krajec,
v Novem Mestu.

Tužnim srcem naznanjam prežalostno vest, da je predragi naš soprog, oziroma oče, stari oče, strije in tast, gospod

Anton Rozman,

posestnik v Trebnjem,

danes ob polu peti uri zjutraj po kratkej bolezni previden s svetimi zakramenti za umirajoče, v 73. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Truplo pokojnika pokopalo se boče v sredo dne 24. maja ob 8. uri dopoldne na pokopališči v Trebnjem.

Svete maše za dušnice brale se bodo v farni cerkvi v Trebnjem.

Predragi pokojnik bodi priporočen blagemu spominu.

TREBNJE, dne 22. maja 1893.

Marjeta Rozman roj. Bukoyec, soproga. — Franja Logar roj. Rozman, Josipina Planinšek roj. Rozman Marija Rozman in Terezina Tomic roj. Rozman, hčere. — Anton Planinšek, usnjar in posestnik na Mirni. Vilko Tomic, trgovec in posestnik v Trebnjem, zeta. — Mnogi vnuki in vnukinje. (139)

Cepilna tečaja o zelenem cepljenju ameriških trt. (145)

Vsled sklepa veleslav. deželnega odbora z dne 26. t. m., št. 5095 bodeta letos dva cepilna tečaja o zelenem cepljenju ameriških trt; prvi na meščanski šoli na Krškem, dne 8. in 9. junija, drugi na deželni vinarski sadjarski in poljedelski šoli na Grmu dne 12. in 13. junija t. l. Tu in tam od 8. ure zjutraj naprej. Kedor se hoče tečaja vdeležiti, zglesi naj se pismeno pri podpisnem vodstvu najdalje do 4. junija zvečer. Od Krškega in Grma zelo oddaljeni vinogradniki prosijo lahko za denarno podporo 1 gld. na dan. Prošnji priložiti morajo taki prosilci le kolekovana potrdila svojih gospodov župnikov, da so istinito revni pa napredka željni posestniki vinogradov. Prečastiti gg. župniki naprošeni so pa najuljudneje, da to naznanilo ljudem objaviti blagovolé.

Vodstvo deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu, dne 29. maja 1893.

V župnijski cerkvi semiške je napravil g. Alojzij Kobé, mizarski mojster v Metliki cerkvene klopi. Delo je okusno, solidno in vse hvale vredno. Ker je poleg tega priden in uren delavec, izrekamo mu očito priznanje in ga najtopleje priporočamo vsem, ki si hoté omisliti kako delo, spadajoče v njegovo stroko.

(138)

Cerkveno prestojništvo v Semičl.

ZAHVALA.

Za milo sočutje med boleznijo in o smrti našega iskrenoljubljenega sira, oziroma brata, gospoda

Karol Krištof-a ml.

izrekamo najsrčnejšo zahvalo, posebno preč. duhovščini, sl. uniformirani meščanski godbi, za krasne vence in vsem tistim, kateri so ga k zadnjem počitku spremili.

Novo Mesto 25. maja 1893.

(185)

Žalujoci ostali.

Brata Appe,*v Kandiji poleg Novega Mesta*

uljudno naznanjata, da sta otvorila že lansko leto izdelovalnico za vsakovrstne lončene peči, štedilnike s kahlami vsake barve, za župnije, grajščine, sednije, šole, salone, kopelne kadi, netišča za rastlinjake, cevi za stranišča, v ognju nepokončljive opeke, itd. Vsega tega imata zalogo, katero priporočata prečast. duhovščini in slav. občinstvu. Tudi se priporočata za popraviljanje in stavbe peči in štedilnikov, kar izvršujeta točno, dobro in po nizkih cenah. (148-1)

Na prodaj!

V Kandiji št. 29 poleg Novega Mesta je naprodaj hiša z lepim vrtom in tremi njivami. Ponudbe naj se pošiljajo na K. Pelko, 697 W. 18 Strit Chicago Ill North America. (105-4)

Na prodaj

je za tri gatteržage vsa železnina, l žaga za tavolete, vsakovrstne kolesa za remenje in kolesa za hitri tek (Schwungräder) zobna kolesa, vsakovrstna tečaja (Lager), osi (Wellen); dobi se tako železje po nizki ceni in novo ali malo rabljeno vsake vrste za mline in žage pri

Janezu Lenard-u,

(140-1)

v Rajhenburgu.

Udano podpisani naznanja sl. občinstvu, da je 1. maja t. l. v Kandiji, št. 20 (Mhorčičeva hiša) delalnico in prodajalnico

za voščene sveče in sladčice

odprl. Zagotavlja se, želji slavnega občinstva s hitro postrežbo, dobrim, pristnim blagom in tako nizko ceno vstreci. Priporočaje se za obila naročila, beleži

Franc Muren,

(123-4)

svečar v Kandiji.

BRATA SCHWEIGER

v Črnomlji

priporočata svojo zalogo pravih naravnih, belih in drugih

istrijskih in dalmatinskih vin.

Vzorci se pošiljajo brezplačno in poštne prosto. (11-9)

V najem se odda.

V Mokronogu v hiši št. 159 se odda precej v najem pod ugodnimi pogoji prostorna delavnica za mizarstvo z vso za mizarstvo obrt potrebno pripravo in z mizarским orodjem vred. Omeni se, da je sedaj v Mokronogu samo en mizar in da bi še eden prav dobro izhajal. Ponatačne pogoje se poizvé pri

Mariji Kuhar,

v Mokronogu št. 159.

Romarjem na Brezje in sv. Lušarje

kateri potujejo skozi Kranj, priporočam svojo gostilno zraven kolodvora št. 39 predno se v mesto pride. Postrežem vsaki čas z gorko in mrzlo jedjo in dobro pijačo.

Franc Ks. Sirc,

gostilničar in posestnik.

(144-1)

Išče se pritlično stanovanje

bodisi v Novem Mestu ali Kandiji, katero bi bilo pripravno za kolarsko ali mizarško obrt, obstoječe iz prostorne delavnice, kuhinje, ene sobe in kleti. Ponudbe naj se blagovolijo poslati Poste restante Metlika, št. III. (114-4)

Zahvala in priporočilo!

Zahvaljevaje se slavnemu občinstvu za dosedanje zaupanje, se usojava tem potom naznanjati, da sva z dnem 6. aprila kupila in prevzela tudi občežnato

trgovino in kupčijo

z mešanim blagom po ranj. g. Vinko Verhovšku v Trebnjem na Dolenjskem.

Kakor do sedaj, tako bodeva tudi nadalje si prizadevala slavno občinstvo v Mokronogu in v Trebnjem v vsakem obziru točno, po ceni, in z dobrim blagom postreči, proseč, da nama tudi v prihodnje dosedanjo naklonjenost ohranite.

Mokronog - Trebnje, 15. aprila 1893.

Sbil in Petrovčič

„pri Škofu.“

(118-3)